

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐
วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๓๐๗ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญ ผู้มาประชุม คือ

๑. พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล
๒. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๓. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ
๔. พลตรี จารึก อาริราชการ์ณย์
๕. นายนครชิต สิงหเสนี
๖. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี
๗. นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ
๘. พลเรือเอก ชุมชุม อาจวงษ์
๙. นางสาวปิตีกาญจน์ สิทธิเดช
๑๐. พลเรือเอก พลวัฒน์ สีโรดม
๑๑. นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ
๑๒. นายมณฑิร บุญตัน
๑๓. พลโท ศิริชัย เทศนา
๑๔. พลเอก ศุภรัตน์ พัฒนาวิสุทธิ์
๑๕. พลเอก สุชาติ หนองบัว
๑๖. นายสุรินทร์ ชลพัฒนา
๑๗. นางสาววิมล ภูมิสิงหาราช
๑๘. นายอรรถสิทธิ์ กันมล
๑๙. พลเอก อักษรา เกิดผล
๒๐. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
โฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญและประธานที่ปรึกษา
กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
กรรมการวิสามัญ
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

กรรมการวิสามัญ ผู้ลาการประชุม คือ

๑. นางจรี วิจิตรวาทการ
๒. นายอิสระ ว่องกุศลกิจ
๓. นางกาญจนา ภัทรโชค
๔. ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช

รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
กรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
กรรมการวิสามัญ
กรรมการวิสามัญ

ผู้เข้าร่วมประชุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายณนันทน์ จันทราชโลธร	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๒. นางสาวอนิษา เกษมสันต์ ณ อยุธยา	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓. นางสาวจรรยาพร พงศ์เสรีกุล	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

- นางสาวสุพัตรา เอื้ออารีย์	นักการทูตชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. นายภาณุวัฒน์ ทองสุข	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๒. นายพงศธร รักษาการ	นิติกร

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักกำกับและตรวจสอบ

๑. นางสาวสุนันท์นิ สันธิณี	วิทยากรปฏิบัติการ
๒. นายกฤษณะ ยอดสุวรรณ	วิทยากรปฏิบัติการ

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. เรือเอก ไพโรจน์ คงทวี	ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล
๒. นายวุฒธา เจริญศิริ	ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลตรี จารึก อารีราชการัณย์
๓. นายวงศ์กร ภูทอง	ผู้ช่วยดำเนินงานของ คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี
๔. นาวาโท พัทธระ ไม้หอม	ผู้ช่วยดำเนินงานของ พลเรือเอก พลวัฒน์ สีโรดม

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม คือ

- นางแจ่มจรัส มงคลนำ	นิติกรปฏิบัติการ
	กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๕

เริ่มการประชุมเวลา ๐๙.๑๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมาธิการวิสามัญครบองค์ประชุมแล้ว พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กำหนดเวลาการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. เป็นเวลา ๗ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันนี้ (วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐) นั้น ขณะนี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติแล้ว จำนวน ๖ คน คือ

๑. พลเรือเอก ศักดิ์สิทธิ์ เชิดบุญเมือง	๒. พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ
๓. นายกล้าณรงค์ จันทิก	๓. นายนรนิติ เศรษฐบุตร

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

ความในมาตรา ๑๐ ได้นำบทที่กำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการในองค์กรอิสระตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๖ ประกอบกับมาตรา ๒๒๐ มากำหนดไว้รวมทั้งได้มีการบัญญัติไว้ในลักษณะเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยองค์กรอิสระอื่น ๆ ยกเว้น (๒๕) ที่มีเพิ่มเติมมากกว่าองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญขององค์กรอื่น

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

๑. ความหมายของการใช้คำว่า “องค์กรเอกชน” “องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน” และ “องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม”

ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับความหมายของการใช้คำว่า “องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน” ในมาตรา ๑๑ (๔) และการใช้คำว่า “องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม” ในวรรคสองของมาตรา ๓๓ ซึ่งประเด็นดังกล่าวคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความตั้งใจในการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกัน โดยในมาตรา ๑๑ (๔) เป็นการใช้คำเช่นเดียวกับที่ปรากฏในมาตรา ๒๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งคำว่า “องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน” ใน (๔) หมายถึงองค์กรเอกชนที่มีความเฉพาะเจาะจงว่าต้องเป็นองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน และต้องเป็นองค์กรที่ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้วเท่านั้น

ส่วนคำว่า “องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม” ในวรรคสองของมาตรา ๓๓ เป็นการดำเนินการตามหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยในวรรคแรกบัญญัติไว้ว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการโดยมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ และให้เฝ้าระวังและติดตามเหตุการณ์หรือสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศอย่างต่อเนื่อง” ซึ่งการทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและรอบด้าน คณะกรรมการต้องประสานหรือแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งจะมีความหมายครอบคลุมและกว้างขวางมากยิ่งขึ้นมากกว่าการใช้คำว่า “องค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน” ตามความในมาตรา ๑๑ (๔)

๒. วิธีการเลือกกรรมการสรรหาในส่วนที่มาจากอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสอนหรือทำงานวิจัยหรือทำงานด้านสิทธิมนุษยชนในมาตรา ๑๑ (๖) ที่แตกต่างจากการเลือกกรรมการสรรหาในด้านอื่น ๆ

สาเหตุที่การเลือกกรรมการสรรหาในมาตรา ๑๑ (๖) ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้เคยเป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสอนหรือทำงานวิจัยหรือทำงานด้านสิทธิมนุษยชน โดยให้กรรมการสรรหาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) มีมติเลือกด้วยคะแนนเสียงสองในสาม เลือกหนึ่งคนเป็นกรรมการนั้น เนื่องจากคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาว่า อาจารย์ที่มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๑ (๖) มีเป็นจำนวนมากและอยู่กระจายทั่วประเทศ ถ้ากำหนดให้เลือกกันเองอาจจะทำให้

เกิดความล่าช้า และอาจจะไม่ได้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้
กรรมการตาม (๑) - (๕) เป็นผู้เลือก

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาความในมาตรา ๑๑ แล้ว เห็นควรให้คงตามร่างเดิม

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากสภานิติ
บัญญัติแห่งชาติแล้ว

มาตรา ๑๓

รอกการพิจารณา

ประเด็นอภิปราย

๑. การเสนอเพิ่มความว่า “ไม่เลือกปฏิบัติ” และความว่า “สะท้อนความเป็นพหุสังคม”
และการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย

นายมนต์เตียร บุญตัน กรรมการวิสามัญ ได้เสนอความเห็นให้เพิ่มความว่า “ไม่เลือก
ปฏิบัติ” ต่อจากความว่า “ด้วยความเที่ยงธรรม” ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ เนื่องจากในรัฐธรรมนูญ
ได้บัญญัติเกี่ยวกับการห้ามเลือกปฏิบัติไว้แล้ว รวมทั้งเพิ่มความว่า “สะท้อนความเป็นพหุสังคม” ไว้ใน
ส่วนใดส่วนหนึ่งของมาตรา ๑๓ ตามที่ที่ประชุมเห็นว่ามีความเหมาะสม

ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในมาตรา ๑๓ ตามข้อเสนอข้างต้นแล้ว
เห็นว่ามีความที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับความในมาตรา ๘ จึงเห็นควรรอกการพิจารณาเรื่องดังกล่าว
ไว้ก่อน

๒. คุณสมบัติเกี่ยวกับความชำนาญในภาษาต่างประเทศ

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรณีที่มีผู้ได้รับการสรรหาในแต่ละด้านเกินจำนวนที่กำหนดไว้ โดยการนำคุณสมบัติเกี่ยวกับความรู้
ความชำนาญในภาษาต่างประเทศมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินนั้น เห็นว่า ภาษาต่างประเทศ
มีความสำคัญและจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เนื่องจาก
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีโอกาสไปประชุมต่างประเทศและประสานงานกับองค์การ
ระหว่างประเทศอยู่บ่อยครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติดังกล่าวไม่ได้เป็นคุณสมบัติหลักในการสรรหา
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นเพียงคุณสมบัติเสริมที่บัญญัติไว้ในวรรคสองของมาตรา ๑๓

๓. คำว่า “ปรึกษาหารือ”

การใช้คำว่า “ปรึกษาหารือ” เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๗ ประกอบกับมาตรา ๒๐๓
ที่บัญญัติไว้ว่าในการสรรหานั้น ให้คณะกรรมการสรรหามีการปรึกษาหารือพูดคุยกันเพื่อความโปร่งใส
ในการสรรหา ซึ่งสอดคล้องกับการลงมติดังกล่าวเปิดเผย และการแสดงเหตุผลในการเลือกกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเหตุผลในการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติในด้านที่มีจำนวนมากกว่า ๑ คน

พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ได้ตั้งข้อสังเกตพร้อมทั้ง
มีข้อเสนอแนะในกรณีที่มีความในวรรคสองของมาตรา ๑๓ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหา
พิจารณาความเหมาะสมของผู้ที่จะได้รับการสรรหาตาม (๓) แล้วเห็นว่า มีผู้เหมาะสมที่จะได้รับการ
สรรหาในแต่ละด้านเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ...” ซึ่งในมาตรา ๘ ได้กำหนดว่า
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์
ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้เป็นกลางทางการเมือง และมีความรู้และประสบการณ์
ด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ในด้านต่าง ๆ ๕ ด้าน อย่างน้อยด้านละ
หนึ่งคน แต่จะเกินด้านละสองคนมิได้

กรณีดังกล่าวจะต้องมีกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มาจากด้านที่ซ้ำกับ ๕ ด้าน จำนวน ๒ คน
ซึ่งจำเป็นต้องตอบคำถามของสังคมให้ได้ว่าด้านที่เลือกมามากกว่า ๑ คนนั้น มีความสำคัญกว่าด้านอื่น ๆ
อย่างไร ในเมื่อจำนวนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีจำนวน ๗ คน ถ้าเพิ่มคุณสมบัติ
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นมาอีก ๒ ด้าน รวมเป็น ๗ ด้าน ตามจำนวน
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปัญหานี้จะหมดไป

ในการพิจารณาความเหมาะสมของผู้ที่จะได้รับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาตินั้น ควรพิจารณาผู้ทำงานเพื่อสังคม เพื่อผู้ยากไร้ด้วย เนื่องจากเป็นการทำงานเพื่อให้
ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสิทธิในเรื่องต่าง ๆ เช่น สิทธิในการเข้าถึงอาหาร การศึกษา การรักษาพยาบาล
เป็นต้น โดยที่ไม่ควรมุ่งเน้นไปที่ผู้ที่แสดงออกถึงการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนเท่านั้น ซึ่งประเด็นดังกล่าว
สามารถนำไปกำหนดเพิ่มเติมเป็นคุณสมบัติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นด้านที่ ๖
และด้านที่ ๗ ได้ด้วย

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาความในมาตรา ๑๓ แล้ว เห็นควรให้รอการพิจารณา เนื่องจากมีความ
เชื่อมโยงกับความในมาตรา ๘ ซึ่งรอการพิจารณาเช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

กรณีความว่า “กราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้ง” เป็นการใช้อำนาจที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๐๔ วรรคสี่

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

กรณีการแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพต่อประธานวุฒิสภายภายในเวลา
ที่ประธานวุฒิสภากำหนดนั้น ประธานวุฒิสภาสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการ
ในเรื่องดังกล่าวได้ ส่วนผลของการแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพแล้วหรือไม่นั้น
คณะกรรมการสรรหาจะเป็นผู้ใช้อำนาจในการวินิจฉัย

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปราย

การกำหนดค่าตอบแทนและเบี้ยประชุมของกรรมการสรรหา คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ จะเสนอให้มีการบัญญัติในลักษณะเดียวกันกับบทบัญญัติในมาตรา ๑๗ เหมือนกันในทุกองค์การอิสระ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของกรรมการสรรหาตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยการเปลี่ยนจากคำย่อ “ก.ร.” เป็นคำเต็มว่า “คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา” ที่ประชุมจึงมีความเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสอดคล้องกัน

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุม และค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับ เป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน ส.ส. คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

บทบัญญัติมาตรา ๑๘ นี้ เป็นลักษณะพิเศษเพียงฉบับเดียวของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยองค์กรอิสระต่าง ๆ เนื่องจากในองค์กรอิสระอื่นบัญญัติว่าคำวินิจฉัยของกรรมการสรรหา ถือเป็นที่สุด แต่เนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในกรณีการเข้ามาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาตินั้น เปิดช่องให้ผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหาสามารถใช้สิทธิในการฟ้องต่อศาลปกครอง เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาได้ และถึงแม้จะใช้สิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ แต่เพื่อให้ กระบวนการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงบัญญัติว่าไม่ให้นำ บทบัญญัติว่าด้วยมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

รอการพิจารณา

ประเด็นอภิปราย

พลเรือเอก ชูมนุม อัจฉวงษ์ กรรมาธิการวิสามัญ ได้ตั้งข้อสังเกตและแสดงความคิดเห็นว่า ตามที่มาตรา ๒๐ (๔) บัญญัติให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม ซึ่งเป็นการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ แต่สำหรับกรณีที่ผลการปฏิบัติงานของกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติรายบุคคลไม่มีประสิทธิภาพ เช่น เมื่อเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องดำเนินการในการแก้ไขปัญหาหรือรายงานปัญหาดังกล่าวอย่างทันท่วงที ถ้ากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือรายงานปัญหาดังกล่าวอย่างทันท่วงที จะมีมาตรการในการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร เพื่อเป็นการกระตุ้นให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องรอประเมินผลจากการจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศประจำปีเท่านั้น

อีกประเด็นหนึ่งคือ เมื่อพิจารณาความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีสถานการณ์อันกระทบหรือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสอบแล้วจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศในเรื่องนั้นขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อรายงานให้รัฐสภาและคณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป” เป็นกรณีที่มีความสำคัญที่ควรมีการกำหนดโทษในกรณีที่กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ปฏิบัติตามความในวรรคนี้ด้วย ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ใครจะเป็นผู้วินิจฉัยว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนในลักษณะใดจึงจะถือว่ามีความรุนแรง

ประเด็นดังกล่าวข้างต้น นายอรรถสิทธิ์ กันมล กรรมการสิทธิวิสามัญ ในฐานะผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แสดงความเห็นว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระเพียงองค์กรเดียวที่ถูกบัญญัติให้พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามที่ระบุในมาตรา ๒๐ (๔)

ทั้งนี้ สาเหตุที่ไม่มีการกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง เนื่องจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนในแต่ละเหตุการณ์ยากที่จะระบุว่าการละเมิดนั้นเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ระยะเวลาใด และการจะพิจารณาว่าเหตุการณ์ละเมิดสิทธิมนุษยชนเหตุการณ์ใดรุนแรงหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณีไป จึงเห็นว่าควรให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาระดับความรุนแรงของเหตุการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมทั้งในทางสากลได้มีการให้คำนิยามเกี่ยวกับระดับความรุนแรงหรือร้ายแรงของการละเมิดสิทธิมนุษยชนไว้อยู่แล้ว และการที่จะบัญญัติให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งรายบุคคลต้องมีกติกาที่ชัดเจน อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย

จากนั้น ที่ประชุมได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างกว้างขวาง และเห็นว่าควรให้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการกำหนดเพิ่มการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุจัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเฉพาะเรื่องตามความในมาตรา ๔๐ วรรคสองไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะอันสมควร

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้พิจารณาความในมาตรา ๒๐ แล้ว เห็นควรให้รอการพิจารณาไว้ก่อน เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับความในมาตรา ๔๐

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

- ที่ประชุมกำหนดให้มีการประชุมครั้งต่อไปในวันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๗ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาตามระเบียบวาระการประชุมมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวขอบคุณกรรมการวิสามัญ และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านแล้วกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

นายธารณ์ธรรม ธรรมวงศ์ วิทยาการปฏิบัติการ ผู้จัดทำบันทึก
นางแจ่มจรัส มงคลนำ นิติกรปฏิบัติการ ตรวจ
นายสุนทร อินทร์อำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๕ ทาน
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ได้รับรองบันทึกการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่
๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

พลเรือเอก

(วัลลภ เกิดผล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

